Р Е Ш Е Н И Е
№ 3673

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 44 състав,** в публично заседание на 13.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2965** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбата е подадена на основание чл. 156, ал. 1 от ДОПК

Жалбоподателят Сдружение „Клуб по плажен футбол и футзал - МВР" обжалва РА № [ЕГН]/06.11.2013 г., издаден от А. Г. М. - началник сектор „Ревизии" - възложил ревизията и К. Г. Л. -главен инспектор по приходите -ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с Решение № 272/ 11.02.2014 г. на Дирекция „ОДОП".

Счита, че с ревизионният акт били определени задължения по ЗДДС в нарушение на материалния закон, както и били допуснати процесуални нарушения, поради следните съображения:

За данъчен период м.02.2013 г. сдружението декларира ДДС за възстановяване в размер на 12 839, 40 лв. С декларирането на тази сума, както правилно е посочено в ревизионния акт, възниква процедура по приспадане на данъка по чл.92, ал.1 от ЗДДС. От този данък е приспаднат последователно ДДС за внасяне в размер на 236, 48 лв. за данъчен период м.03.2013 г. и ДДС за внасяне в размер на 463, 05 лв. за данъчен период м.04.2013 г. Тъй като през м.04.2013 г. приключва процедурата по приспадане, сдружението декларира в справката - декларация за същия период в клетка 80 ДДС, подлежащ на възстановяване в размер на 12 139, 87 лв.

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1304617 / 18.05.2013 г., изменена със Заповед № 1306993 / 26.07.2013 г. и Заповед № 1307912 / 26.08.2013 г. е възложено извършването на ревизия на сдружението за задълженията по ЗДДС за данъчни

периоди от 01.02.2013 г. до 30.04.2013 г. В резултат на ревизията е издаден РД № 1307912 / 11.10.2013 г., последван от РА № [ЕГН] / 06.11.2013 г. С ревизионния акт са определени задължения за дружеството по периоди, както следва: за данъчен период м.02.2013 г. ДДС за възстановяване в размер на 127, 25 лв. /при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 12 839, 40 лв./; за данъчен период м.03.2013 г. ДДС за внасяне в размер на 903, 15 лв. при деклариран ДДС за внасяне в размер на 236, 48 лв. За данъчен период м. 04.2013 г. не са доначислени задължения.

В резултат на процедурата по административно обжалване е издадено Решение № 272 / 11.02.2014 г. на Дирекция „ОДОП", с което ревизионният акт е отменен и преписката върната за извършване на повторна ревизия за данъчни периоди м.02. и 03.2013 г., а актът е потвърден за данъчен период 04.2013 г.

В резултат на така издаденото решение са потвърдени констатациите, изложени в мотивите на ревизионния акт, а именно на стр. 4 от акта в период м.03.2013 г., че през този данъчен период приключва процедура по приспадане и сдружението дължи за внасяне суми. С оглед направения в решението извод, че жалбата до административния орган е неоснователна в частта на определения за внасяне данък за м.04.2013 г. и съответните лихви за забава, сдружението дължи внасяне на данък, който по закон има право да приспадне и лихва за забава, без да е изпадало в забава.

Жалбоподателят изтъква и, че всяко регистрирано по ЗДДС лице декларира данък за внасяне или данък за възстановяване в справката - декларация, която е задължено да подава съгласно чл.125, ал.1 от закона за всеки данъчен период. В случай, че е деклариран ДДС за внасяне, лицето го дължи в 14-дневен срок от изтичане на данъчния период в съответствие с нормата па чл.89, ал.1 от ЗДДС. В случай че е деклариран ДДС за възстановяване, същият не се възстановява през данъчния период, през който е деклариран, а е предвидена процедура по прихващане и приспадане, които предхождат възстановяването. Нормата на чл.92, ал.1 от ЗДДС регламентира право за данъчнозадължените по ЗДДС лица, да приспадат декларирания от тях данък за възстановяване през следващите два поредни данъчни периоди /т.2/.

В конкретния случай сдружението започва процедура по приспадане през данъчен период м.02.2013 г., като приспада данъка за внасяне за м.03. и м.04.2013 г. Крайният резултат след приключване на процедурата е ДДС за възстановяване. В съответствие с изискванията на чл.68, ал.3, изр. 1 от ППЗДДС в клетка 80 на справката - декларация за м.04.2013 г., е посочен ДДС за възстановяване в размер на 12 839, 40 лв.

Тъй като обжалваният в настоящото производство ревизионен акт е отменен с решението на директора на Дирекция „ОДОП" като незаконосъобразен за данъчни периоди м.02. и м.03.2013 г., то са отпаднали доначислените с ревизионния акт задължения. С оглед на това не може да бъде прието за вярно, че процедурата по чл.92, ал.1 от ЗДДС е приключила през данъчен период м. 03.2013 г., както е посочено в ревизионния акт. Тя приключва с възстановяване на ДДС, посочено в справката - декларация за м. 04.2013 г. Предвид това резултатът за последния данъчен период от процедурата - м.04.2013 г. не подлежи на ефективно внасяне. Счита, че с решението на ДОДОП е следвало да бъде отменен акта в частта на определените задължения за м.04.2013 г. и тъй като това не е направено, то моли съдът да отмени ревизионния акт в тази част.

Ответникът –Директор на Дирекция „ОДОП” поддържа, че жалбата е неоснователна и моли същата да се отхвърли като такава.
С оглед изхода на спора, страните претендира сторените по делото разноски.
Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени предоставените по делото доказателства и на осн.чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:
Със Заповед № 1304617/18.05.2013 г., издадена от К. Л. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Сдружение „Клуб по плажен футбол и футзал – МВР”, за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.02.2013 г. до 30.04.2013 г.
Заповедта е връчена на 27.05.2013 г. на упълномощено лице. Същата е изменена със ЗВР № 1306993/26.07.2013 г., издадена от Руска Р. Б. на основание Заповед № 4773/16.07.2013 г. за разрешено ползване на платен годишен отпуск, като срокът за приключване на ревизията е определен до 27.08.2013 г. Със ЗВР № 1307912/26.08.2013 г. срокът за приключване на ревизията е продължен до 27.09.2013 г.
За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1307912/11.10.2013 г., връчен на 16.10.2013 г. на електронен адрес за кореспонденция.
С. е подало писмено възражение по РД на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК, в което е изложило съображения. Същите са обсъдени от органите по приходите и са отхвърлени като неоснователни.
Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/06.11.2013 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложил ревизията и К. Г. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. А. Г. М. е оправомощена със Заповед № РД-01-1219/01.10.2013 г. РА е връчен на 25.11.2013 г. на електронен адрес за кореспонденция.
С РА за ревизираните периоди е бил установен ДДС за внасяне в размер на 1 238,95 лв., при деклариран данък за възстановяване по реда на чл. 92, ал. 1 от З ДДС в размер на 12 139,87лв.
За данъчен период м. 02.2013 г. е установен резултат ДДС за възстановяване в размер на 127.25 лв. при деклариран данък за възстановяване в размер на 12 839,40 лв. Извършената с РА корекция на декларирания резултат за периода е вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС в размер на 12 712.15 лв. по фактура, издадена от [фирма] с предмет аванс по договор за СМР и анекс. За м. 03.2013 г. е доначислен ДДС в размер на 666,67 лв. на основание чл. 25, ал. 7 ЗДДС за получено плащане от „Б. спортен тотализатор”. Установеният резултат за м. 04.2013 г. съответства на декларирания, но невнесен от сдружението, за който са начислени лихви.
В решението на директора на Дирекция „ОДОП” също се приема, че определеният за внасяне данък за м. 04.2013 г. е в размер на 463,05 лв. и съответните лихви за забава, тъй като сумата представлява деклариранят, но невнесен резултат за периода. Доказателства, че цитираната сума е внесена в републиканския бюджет по сметката на ТД на НАП не са представени от жалбоподателя. Законосъобразно са начислени и лихви в размер на 22,69 лв.
С решението си директорът на Дирекция „ОДОП” е отменил Ревизионен акт № [ЕГН]/06.11.2013 г. за данъчни периоди м.02. и м.03.2013г.

Върнал е административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията като му е указано в 30-дневен срок от връчване на настоящото решение да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия за горепосочения вид задължение и период от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114, ал. ал. 1 - 3 от ДОПК и провеждане на ревизионно производство, съобразно указанията, изложени в мотивите на решението.
Потвърдил е Ревизионен акт № [ЕГН]/06.11.2013 г. в останалата оспорената част за данъчен период м. 04.2013 г.
В случая се установява и от представения по делото РД, неразделна част от Ревизионен акт № [ЕГН]/06.11.2013 г., че за данъчен период м.4.2013г. ревизиращите не са констатирали различия с декларираните от лицето данни:
Така видно от РД за месец април 2013 г. по справка- декларация вх. № 22102002333/13 05 2013 г. лицето е декларирало резултат ДДС за внасяне 463.05 лв. На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми ревизиращите са определили лихва в размер на общо 15.34лв. за периода 15.06.2013 г. - 11.10.2013 г.
От правна страна съдът намира следното:
Жалбата против оспорения в посочените по-горе части ревизионен акт, е процесуално допустима, подадена в преклузивните срокове по чл.156, ал. от ДОПК и от лице, което има правен интерес от стореното обжалване, тъй като се явява адресат на административния акт.
Установи се от решението на директора на Дирекция „ОДОП", че в частите, в които ревизионният акт е отменен, а именно за данъчни периоди м.02.2013г. и м.03.2013г. следва да бъде извършена повторна ревизия.
Съдът прие за доказано и, че според констатациите в РД, а така също и в молба –уточнение по делото на жалбоподателя, не се оспорва обстоятелството, че е декларира със справката декларация вх. № 22102002333/13 05 2013 г. ДДС за внасяне 463.05 лв. От това следва извод, че дължимият се данък към датата на подаването на тази справка, е бил ликвиден и изискуем данък.
Според чл.92, ал.1 от ЗДДС, данъкът за възстановяване по чл. 88, ал. 3 се прихваща, приспада или възстановява, като при наличие на други изискуеми и неизплатени данъчни задължения и задължения за осигурителни вноски, събирани от Националната агенция за приходите, възникнали до края на календарния месец на подаване на справка-декларацията, органът по приходите прихваща тези задължения с посочения в справка-декларацията данък за възстановяване; за остатъка, ако има такъв, се прилага редът по т. 2;
Съгласно ал. 2 (И.. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) на чл.92 от ЗДДС, органът по приходите няма право да извършва прихващане на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите, от данъка за възстановяване, посочен в справка-декларациите за двата данъчни периода от процедурата по приспадане по ал. 1.
При така разписаната хипотеза към датата на издаване на оспорения РА по делото, органът издал РА е установил размери на данъчни задължения за м.02.м.03 и м.04 2013г., т.с. той не е могъл да знае, че впоследствие установените с РА данъчни задължения за главница и лихви, ще бъдат отменени от акта на решаващия орган. В хода на издаване на РА следователно не са били налице предпоставките за осъществяване на процедурата по 92 от ЗДДС.

Съдът намира и, че след неговата отмяна относно процесните два данъчни периода, той като инстанция по същество няма правомощия да прихване, приспадне и да определи данъка за възстановяване, като промени установените данъчни задължения в таблицата към РА.
Това е така, защото след като с Решение №272 от 11.02.2014г. на директора на Дирекция „ОДОП" се отмени РА за м.02. и 03.2013г. ревизиращите следва да извършат нова ревизия. В производството по повторната ревизия те ще осъществят и процедурата по чл.92 от ЗДДС, ако са налице основанията за това.
Горният извод на съда се подкрепя и от обстоятелството, че в хода на съдебното производство жалбоподателят не релевира твърдения, да дължи различна дума, от заявената в справката декларация вх. № 22102002333/13 05 2013 г. ДДС за внасяне 463.05 лв.
Следователно тази сума е дължима и към настоящия период докато не бъде възстановена след процедура по прихващане и приспадане от други вземания на жалбоподателя.
Съдът намира, че фактическите твърдения на жалбоподателя и изводите на съда относно правнорелевантните факти, не сочат на извод за приложимост и на чл. 92, ал.10 от ЗДДС, според която норма данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане.
В конкретната фактическа обстановка жалбоподателят има право да поиска да му бъде издаде и А. за претендираната сума 463.05 лв. , ведно с лихвите върху нея. Това е така защото започването на ревизия /в случая повторна/, ще обхване и периода, за който впоследствие има подадено искане за издаване на А.. Последното обстоятелство няма да опорочи висящото ревизионно производство и не противоречи на разпоредбата на чл. 129, ал. 3 от ДОПК.
Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. Съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 3 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице. Обжалваният РА е материално законосъобразен, съобразен с целта на закона.
Затова жалбата, с която е оспорен в настоящото производство ревизионният акт, е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.
По разноските :
На осн.чл.161, ал.1, изр.2 от ДОПК жалбоподателят дължи да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение, тъй като се е представлявал от юрисконсулт, в размер на 300лв., съгласно разпоредбата на чл. 8, (И.. - ДВ, бр. 28 от 2014 г.) от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.
Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ подадената жалба от Сдружение „Клуб по плажен футбол и футзал-МВР” с адрес [населено място], [улица], ап.7 чрез адв. Г. против РА № [ЕГН]/06.11.2013 г., издаден от А. Г. М. - началник сектор „Ревизии” - възложил ревизията и К. Г. Л. -главен инспектор по приходите -ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с Решение № 272/ 11.02.2014 г. на Дирекция „ОДОП”.

ОСЪЖДА Сдружение „Клуб по плажен футбол и футзал-МВР” с адрес [населено място], [улица], ап.7 чрез адв. Г., да заплати на осн.чл. 161, ал.1, изр.2 от ДОПК на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” разноски в размер на 300лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните и СГП, че е изготвено.

СЪДИЯ: